

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 35. Quid præterea notandum sit circa dispositiones prærequisitas ad hoc, ut adultus licet & cum fructu suscipiat Sacramentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

quæ dicuntur vivorum, requiritur, ut sit in gratia, quia illa non primam, sed secundam tantum gratiam, id est, augmentum tantum gratiarum conferunt. Etsi subiude per accidens dent primam, cum quis putat bonâ fide se carere mortali Lay. l. 5. tr. 1. c. 6. Bon. to. 1. de Sacra. d. 1. q. 6. p. 2. Unde resol.

I Etsi & qualiter dispositi, & qualem; magis tam dispositi, majorem Sacramenti fructum, praeter characterem, consequuntur, tum quia congruum est, Sacramenta ita instituta esse, ut uberior gratia detur pro dispositione subjectum quia non videtur is, qui vehementer a tritionem ad Baptismum vel Pœnitentiam affert, omni fructu carere.

II. Qui sumit hostiam, quam nescit esse consecratam, cum instar alterius animalis, sine intentione sumendi Sacramentum, sumat, accipit quidem materialiter rem, quæ est Sacramentum, non tamen sacramentaliter & cum fructu. Idem docet Bon. de so, qui sumit Sacramentum ex causa famis, quod videtur intelligendum, si ex ea sola: neque eam viderur Sacerdos fructu Sacramenti privari, etsi sumpturus calicem, simul etiam levare sitim intenderet. V. Bon. l. c. n. 3.

ADDENDA.

Quæstio 35. Quid præterea notandum sit circa dispositions prærequisitas ad hoc, ut adultus licet & cum fructu suscipiat Sacramentum. R. seqq.

§. 1. Castrop. t. 4. d. 1. p. 11. n. 2. Con. De fide d. 14. n. 217. aliisque dicunt suscipientem Sacramentum, & præsertim Eucharistiam, debere saltum

saltem ex præcepto ei ceterum actum fidei: quæ sententia, quoad Sacra menta mortuorum, vera est, è contrâ respectivè ad Sacra menta vivorum; & speciatim ad Eucharistiam, Suar. d. 63. s. 3. post concil. t. rectè negat necessariem esse fidem actualem hujus Mysterii; hinc sufficiet, inquit Lugo de fide d. 13. n. 51., si interveniat aliquis actus fidei implicitus & in confuso, per quem suscipiens ex memoria notitiae per fidem comparatæ habeat intentionem suscipiendi Sacra mentum veluti aliquid habens supernaturalem operationem. Et rectè addit, non esse opus anxiari de eliciendo propterea hoc actu fidei, quis si habuerit de Sacra mentis fidem explicitam, prout habere debuit, volitio suscipiendi tale Sacra mentum procedet à fide saltem confusa, quæ recurret intellectui: ideoque etiam Amicus d. 4. n. 97. dicit fidem & spem ad Sacra menta vivorum prærequisitam includi in voluntate recipiendi tale Sacra mentum: Utilissimum tamen est in praxi explicitè actus illos præmittere.

187. q. 2. Ante Baptismum requiritur actus fidei & spei supernaturalis, saltem virtualis, uti omnes docent cum Suarez De grat. 1.8. cap. 19. Et quando adest mortale personale, prærequiritur contritio vel attritio supernaturalis, uti docet Trid. ss. 14. de pœn. cap. 1. his verbis, fuit quidem pœnitentia universis hominibus, qui se mortali aliquo peccato coquinassent, quovis tempore ad gratiam & justitiam assequendam necessaria, illis etiam, qui Baptismi Sacra mento ablui petiissent: probatque ex variis locis scripturæ & speciatim ex illo Act. 2. v. 38. Pœnitentiam, inquit, agite, & baptizetur unusquisque vestrum. Idem docetur Cap. Omnis 96. & Cap.

Cap. Agunt. 97. Deconsecr. dist. 4. Ex hoc autem, quod Trid. prærequisitum actum fidei, spei & pœnitentiae, sicut oportet, & ex motione acutus adjutorio Spiritus S., recte infert Amic. n. 76. hos actus debere esse etiam quoad substantiam supernaturales. Putant quidem aliqui cum Euseb. l. 8. n. 180. posse per accidentem ad Baptismum sufficere dolorem virtutalem, id est, implicitum, contentum in spe salutis suæ æternæ, si nemp̄ aliquis immemor peccatorum, vel non cogitans de præmittendo actuali dolore cum tali actu suscipieret Baptismum, sed *Suar.* Vasq. aliquis cum Castrop. p. 13. n. 7. communius contradicunt.

§. 3. Ante Sacramentum Pœnitentiae requiri 188. runtur actus saltē virtuales fidei & spei super-naturalis, ut explicatum est l. 2. à n. 14.

§. 4. Ante Sacra menta vivorum requiritur, 189. per se loquendo, status gratiæ, cum enim unus quisq; de facto sit vsl in gratia vel in peccato mortali, & Sacra menta vivorum, per se loquendo, non carent primam gratiam, si inveniant peccatum mortale, non poterunt causare suum effectum.

§. 5. Propter specialia præcepta præmitti debet Eucharistia jejunium naturale à media nocte & Confessio seu absolutio directa ab omni mortali, ut dicitur n. 511. & à n. 533. Pro reliquo Sacramentis vivorum, si quis in mortali fuerit, sufficit status gratiæ per contritionem, quamvis enim *Marsil.* & *Adrian.* putarint Confessionem prærequiri, tamen Vasq. d. 136. c. 1. n. 3. Dicast. d. 3. n. 100. docent oppositum esse certum, adeoque sufficere contritionem tradunt

dunt Laym. I. 4. tr. 1. c. 5. n. 10. Lugo d. 8. f. 9. Arr.
d. 10. n. 16. aliquique communissime cum Busenb.
relato n. 86. Si dicas, contritionem esse nimis
difficilem. Contra est, quia homini ejus moti-
va scientia non est adeo difficilis: improbabili-
ter autem postulant aliqui Rigoristæ certam in-
tensionem vel durationem, ut ostendam de Po-
nitentia. Quod si quis ultra attritionem assur-
gere non posset, per accidens apud eum præ-
quireretur Confessio.

191. §. 6. Si aliqua Sacra menta vivorum per acci-
dens causare possint primam gratiam, prærequi-
rent in suscipiente aliquem actum supernatura-
lem, saltem post susceptum Sacramentum, ut
dicerur à n. 197.

192. §. 7. Suscipiens Sacramentum debet esse li-
ber ab omni excommunicatione, & ab inter-
dicto personali: & respectu Ordinum aut primæ
Tonsuræ, etiam ab omni irregularitate, unde
qui etiam per contritionem constitutus in gratia
suscepit ejusmodi Sacramentum non remotâ
prius censurâ vel irregularitate, committeret
grave sacrilegium, quia ageret contra prohibi-
tionem Ecclesiæ positam ex fine reverentiz erga
res divinas & Sacra menta, possit tamen excusa-
re ignorantia aut gravis metus, ut dicetur in
materiâ de censuris. Plura, quæ spacialiter
præquiruntur ad hoc vel illud Sacramentum,
& præsertim ad Ordines, designabuntur, quan-
do de illis Sacramentis: Ex dictis,

193. Colliges cum Lugo de Eucharist. d. 14. f. 3. A-
versi hinc q. 64. f. 9. Dicast. d. 8. dub. 4. Tambur. de
Comm. cap. 1. n. 12. ad principalem fructum
Sacramenti, etiam Eucharistiz, percipiendum
non

non necessariò requiri actualem devotionem, uti putacunt aliqui, apud *Suar.* d. 63. l. 3. & apud *Amic.* d. 4. n. 90., sed satis esse accedere cum aliis dispositionibus. Ad alios tamen abundantiores effectus, maximè autem ad gratias actuales tum accipendas, multum confortat actuallis devotio, uti emnes fatentur cum *Aversa* de *Euch.* q. 7. l. 5., ideoque *Suar.* & *Amic.* ad has gratias requirunt negationem distractionis; imò *Rhod.* putat semper esse seltem veniale, recipere aliquod Sacramentum sine aliquo pio motu voluntatis, & consentiunt *Gob.* t. 1. n. 259. & *Sporer* hic n. 157.

Q. 36. Quid dicendum sit de casu, quo quis Sacramentum suscipit cum obice, vel cum peccato mortali. *Bk. seqq.* 194.

§. 1. Qui Sacramentum suscipit cum obice, sive cum impedimento, quominus in susceptione Sacramenti causetur gratia, peccat, peccato scelus, mortaliter, quia Christus instituit Sacramentum, primariò ideo, ut absolutè practicè significaret gratiam, quando susciperetur, qui autem suscipit cum obice, facit, ut non possit absolutè practicè significare gratiam, atque ita quasi illudit Christo, & abutitur institutione divinâ in re maximi momenti. Perinde autem est sive hic obex sit positivus, uti est peccatum mortale in Sacramentis vivorum, sive negativus, uti esset negatio fidei in baptizando. *Conf.*, quia sicuti ille est graviter irreverens, inquit *Lugo* d. 9. n. 3., qui adducit Deum in testem rei falsæ, quamvis enim non faciat, ut Deus re ipsa testetur falsum, tamen facit, ut hoc appareat, ita qui suscipit Sacramentum cum obice, quia, quam-